

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

มีแต่เทศน์หลวงตาออกหน้า

วัดนาแห้ว ตาหม้อยู่ขึ้นไปครั้งกันที่จังหวัดเลย ครั้งทาง เราไปจากนี้ไปจังหวัดเลย จากจังหวัดเลยไปนาแห้วไปครั้งกันที่จังหวัดเลย ครั้งทาง ไกลอยู่นะ เราจึงไม่ค่อยไป นั่งรถลำบากลำบาก แต่ก่อนไปเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยไป เหนื่อย ที่นั่นเหมาะสม จากอำเภอนาแห้วไปไม่ได้ไกลนะ ตั้ง ๔๐ กว่ากิโล ไปจากอำเภอนาแห้ว เข้าไปขึ้นตั้ง ๔๐ กว่ากิโล ลึก ตาหม้อยู่ที่นั่น ก็ดีอยู่ เป็นทำเลเหมาะสมมากที่สุด ได้เทปครูบาอาจารย์ไปเปิดฟัง อย่างที่วัดนาแห้วก็เทปครูบาอาจารย์ทั้งหลายเปิดฟังเป็นประจำเลย

ส่วนมากมักจะมีแต่เทปหลวงตาบ้วนะ เราพูดซัดๆ เพราะเรื่องน้ำมันออกหน้า ออกตามานานแล้ว เทศน์หลวงตาบ้วน ออกทุกแห่งทุกหน ทางวิทยุทางอะไรๆ ออก ครูบาอาจารย์ท่านก็ช่วยสนับสนุน หนุนกันไป เพียงเล็กน้อยนะ ไม่ได้มาก แล้วสุดท้ายออกหน้าออกตาจริง ๆ ก็อีตาบ้วน เข้าใจไหมอีตาบ้วน อีตาบ้วนหลวงตาบ้วน ใครไม่เคยเห็นก็ดูเสียซิ นี้อีตาบ้วน นี้อีหลวงตาบ้วน

เราเสียดายที่สมัยพ่อแม่ครูจารย์มันยังมีชีวิตอยู่ ไม่มีเทปนะ เทปไม่มี มามีครั้งแรกวันถวายเพลิงท่านนั้นแหละ เขาเอามาเทป มันเทปอะไรได้ห้ามมาที่วัดสุทธาวาส ห้ามมาแทนที่จะออกสนามโหว้ได้สบาย ก็มาเสียดายที่นั่นเสีย เลยไม่ได้เรื่อง เพียงแต่ได้เห็นเท่านั้น หลังจากนั้นไม่ค่อยมีมาเรื่อยๆ ปี ๒๕๙๓ ก็มาเห็นเฉยๆ แล้วมันก็มาเสียดายที่วัดสุทธาวาส ใหญ่มากได้ห้ามกันไป หลังจากนั้นจึงได้มาปรากฏขึ้นที่วัดป่าบ้านตาด ปี ๒๕๐๔-๒๕๐๕ มั้ง มาที่นี้ นั่นละเริ่มต้นเทปมี ๒๕๐๔-๒๕๐๕ ที่วัดป่าบ้านตาด

เลยคิดย้อนหลังเสียดายพ่อแม่ครูจารย์มันเวลาท่านมีชีวิตอยู่ เทศน์ว่าการธรรมะล้วนๆ ธรรมะอัศจรรย์ ฟังแล้ว แหม เดียวนี้ก็ยิ่งสดๆ ร้อนๆ นะธรรมะของท่าน กังวานอยู่ในหัวใจ ธรรมะออกจากหัวใจที่เป็นธรรมทั้งแท่ง หัวใจท่านเป็นธรรมทั้งแท่ง เวลาท่านเทศน์ที่แรก ๔ ชั่วโมง ไปอยู่กับท่านที่แรกถ้าวันไหนท่านประชุมเทศน์ เทศน์ถึง ๔ ชั่วโมง แล้วขยับลงมา ๓ ชั่วโมงถ้าวันไหนประชุมเทศน์นะ แล้วขยับมาถึง ๒ ชั่วโมง เพราะ ๒ ชั่วโมงนี่ก็เป็นเวลาท่านหมดกำลังแล้ว หยุด มาตั้งแต่ ๔ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมง มา ๒ ชั่วโมง

เทศน์นี้แหม คือมันพร้อมกันนะ เทศน์ของท่านก็เป็นธรรมบริสุทธิ์สุดส่วนเต็มหัวใจ และผู้มาฟังมีแต่ผู้มุ่งหน้ามุ่งตาต่อการปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานด้วยกัน มันรับกันได้สนิท เพราะฉะนั้นการเทศน์ของท่านจึงไหลเอาเลย ไหลเลยเชียว คือไม่มีอะไร

ขัดข้องเลย ภาชนะรับก็พร้อมๆ มีแต่พระปฏิบัติล้วนๆ ไม่มีละประชาชน มีแต่พระล้วนๆ เรายังไม่ลืม จึงได้ย้อนหลังไปเชื่อถือว่าเวลาพระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทแต่ละครั้งๆ นี้เทวบุตรเทวดา มนุษย์มาทั้งหลาย บรรลุธรรมมรรคผลนิพพานได้มากมาย ยอมรับเลย เอาองค์ท่านเป็นสักขีพยาน แล้วเราเป็นตัวยืนยัน

บางวันมันดับอยู่ถึงสามวันนะ ฟังเทศน์ท่าน คือมันไหลเข้าไป หมุนเข้าไปๆ มีแต่ธรรมล้วนๆ หมุนเข้าไป แล้วปรากฏดับหมดเลยโลก อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้ละ คำว่าเป็นอย่างนี้ก็เป็นแบบอัจฉรย์นะไม่ใช่แบบต่าหนี ทำไมเป็นอย่างนี้ละฟังเทศน์ท่าน กลางคืนดับพริบเลย แล้วอะไรๆ ก็มีของเขา แต่อะไรที่มันดับนั้นคือสิ่งรบกวนทั้งหลายดับไปหมดเลย เหลือแต่ธรรมล้วนๆ นั่นละสงบสงัดอัจฉรย์อยู่จุดที่ดับหมด ทั้งๆ ที่ไปมาได้อยู่ กลางวันกลางวันกลางคืนไป ดับอยู่ถึงสามวันฟังเทศน์ท่าน เอ้อ อัจฉรย์นะเรา

คือท่านเทศน์มีแต่พระล้วนๆ ภาชนะพร้อมๆ ที่มาได้ยินได้ฟัง เต็มกุฏิท่านแน่นหมดกลางคืนนะ ถ้าเป็นกลางวันมีวันอุโบสถ พระมาลงอุโบสถก็เทศน์ที่ศาลา แต่กลางคืนเวลาท่านประชุมก็เทศน์ที่กุฏิท่าน พระนี้แน่นหมด ฟังเสียงธรรมท่านนี้กังวานเสียงท่านเป็นเสียงกังวานด้วย เสียงท่านเป็นเสียงบรรจง แม้จะบรรจงก็ตามอำนาจแห่งธรรมที่หนุนออกมาๆ ให้ท่านเทศน์เลยกลายเป็นไหลไปเลย นั่นละเทศน์บรรจงก็เลยกลายเป็นไหลไปเลย เป็นเหมือนปืนกล เพราะอำนาจของธรรมดันออกๆ มีแต่ธรรมเต็มหัวใจ ไม่มีโลก มีกิเลสตัณหาอะไรเข้าไปเกี่ยวข้องพอจะเป็นก้างขวางคอไม่มี ฟังจิตเราดับอยู่ถึงสามวัน นี่ละมันถนัดเอาเหลือเกิน

คืออะไรก็ได้ยินแต่อันหนึ่งมันดับอยู่ภายในนี้ ดับแบบอัจฉรย์ พุดไม่ถูก แต่ไม่สงสัย มันเป็นอยู่ในจิต ดับถึงสามวันเขียว โถ ฟังเทศน์ มันอัจฉรย์ ย้อนหลังไปที่ว่าพระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทแต่ละครั้งๆ สัตว์โลกทั้งหลายได้บรรลุมรรคผลนิพพาน มากมายๆ ยอมรับเลย เอาเราออกยัน เราได้เพียงเท่านี้แหละแต่มันเป็นพยานกันได้ดี นั่นละธรรมถ่าลงเข้าในหัวใจ ใจเป็นธรรมล้วนๆ แล้ว ไม่มีอะไรจะเลิศยิ่งกว่าใจเป็นธรรมนะ เอากิเลสมาเป็นธรรมนั่นซึ่มันเผากัน เวลานี้โลกร้อนมาก เพราะโลกเอากิเลสมาเป็นธรรม เห็นว่ากิเลสเป็นของดีของดี ความได้ความรวย อำนาจปาๆ เกื่อนๆ กดขี่บังคับ ริดไถพวกเดียวกันนั่นละมากิน เขาจะตายจนไม่มีดับมีปอด เจ้าของสนุกกลืนสนุกกิน นี่ละกิเลส มันฟังไม่ได้นะ

อย่างที่วาระกันอยู่ที่นั่นที่นี้เหล่านี้ละ อู๊ย เราสลดสังเวชจริงๆ คือธรรมออกกางกับไฟของกิเลสที่มันก่อเผาสัตว์โลก กับธรรมออกกาง ที่นี้คำว่าออกกางเป็นอย่างไร เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับธรรมที่ทางออกดู ถ้ามีได้มีเสียอยู่ก็มีส่วนกระทบกระเทือน

กับเรา นี่ไม่มีได้มีเสีย ถ้าจะพูดแบบโลกก็สนุกดู ดูด้วยความสดสังเวช ธรรมดู นี่ละ เวลากิเลสมันหนา กิเลสนี้มันแสดงตัวมันกลายเป็นธรรมไปหมดครอบโลกธาตุ ธรรมของกิเลสก็คือพินคือไฟเผาไหม้ซึ่งกันและกัน หาความสงบเย็นใจไม่ได้ แม้ผู้มีอำนาจมากขนาดไหน ก็นั่นละกองไฟใหญ่อยู่จุดนั้น

เราอย่าเข้าใจว่าจะไปอยู่กับตาสีตาสาผู้น้อย ไม่มีอำนาจบาตรหลวงอะไร ถูกเขาบีบบี้ไฟไฟ ว่าพวกนี้เป็นกองทุกข์ ตัวใหญ่ ๆ กองทุกข์หนักมากนะ ตัวอำนาจบาตรหลวง ป่า ๆ ถิ่น ๆ โอ้อ่าฟูฟ่า นั่นกิเลสมันพาให้เป็น มันดูถนัดจนสดสังเวช โอ้ พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละครั้งนี่มีได้เพียงพระองค์เดียว คือมันเหลือวิสัย เหมือนกับเอาฝ่ามือไปกั้นน้ำมหาสมุทร เอาธรรมมาสอนโลกเหมือนเอาฝ่ามือมากั้นน้ำมหาสมุทร มหาสมุทรก็มหาสมุทรนิยามของกิเลสนั่นแหละ มันเต็มโลกเต็มสงสาร เรามาพิจารณาแล้ว โอ๊ย สดสังเวชนะ

นี่เราก็ได้ภาคภูมิใจการพิจารณาอะไร รำพึงคิดเรื่องราวอะไรก็ตาม เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียเหมือนที่กิเลสเข้าแทรกอยู่ในจิต หรือควบคุมในใจของเรา ตัวนี้ถ้าพิจารณาไปอะไรความกระทบกระเทือนความได้ความเสียจะเข้ามาหาตัวเอง ดูทางนอกแต่มันก็ย้อนเข้ามาเผาตัวเอง ฟาดกิเลสให้ขาดสะบั้นลงไปหมด ไม่มีอะไรเหลือเลยแล้วนั้น เรียกว่าไม่มีคำว่าได้ว่าเสีย ถ้าจะพูดแบบโลกก็สนุกดูเต็มสัดเต็มส่วน เพราะไม่มีได้มีเสีย นั่นละดูชัดเจน ธรรมดูโลก ธรรมของท่านผู้บริสุทธิ์ดูโลกดูอย่างนั้น

ธรรมอันนี้มันอัศจรรย์เอาจริง ๆ นะ เราก็ไม่เคยคาดเคยคิด ที่ได้นำมาเทศน์สอนโลกอยู่เวลานี้ ประเทศไทยเราจะมีแต่ธรรมะหลวงตาบัวละออกกระจายทั่วประเทศไทย เป็นอย่างไรถึงเป็นอย่างนั้น เราก็ไม่เคยคิดไว้เลยแต่ก่อน แต่มันเป็นไปได้อย่างไร คนกำลังจะตายอยู่ เรียกว่าสายบุญสายกรรมของพวกเรา เรียกว่ามีวางั้นเถอะนะ เรา กำลังจะตายชนพรรษา ดูว่าพรรษา ๔๑ ละมั้ง หนักเข้า ๆ ๆ หมอเขาตรวจ เขาทราบชัดเจนแต่เขาไม่กล้าพูดว่าเป็นมะเร็งในลำไส้แล้ว จะไม่นาน เขาบอก เขาเงียบ ๆ เขาไม่ให้เรารู้ ถึงรู้ไม่รู้เราก็ไม่มีได้มีเสียกับมัน ประสาชั้นธำตุ แต่เขาก็ปิดไว้ตามประเพณีของโลกที่รักสงวนตัวเหมือนกันทั่วโลกนั่นแหละ เขาก็ปิดไว้แล้วเราจะเสียอกเสียใจ แต่เรามันไม่เสีย

นั่นละมันเตรียมจะไป คิดว่าเป็นสายบุญสายกรรมจริง ๆ เราอดพูดไม่ได้ ก็เตรียมจะไปอยู่แล้ว อยู่ ๆ ก็ได้ยาเทวดามา เรายังไม่ลืมนะตั้งฮั่วไถ่นั้นนะ เขามาพูด ยืนยัน ตั้งฮั่วไถ่เองนะมาพูด พูดยาของเขาที่เอามากิน ยาขนานนี้ละ เขาบอกว่าไปที่ไหน ๆ หมอาก็เพียงทักทายปราศรัยให้หยุดให้ยามาด้วยมารยาทเขานั่นละ ความจริงคือเขาหมดหวังแล้ว ไม่มีทางที่จะรักษาได้ ว่าอย่างนั้น เขาก็เรียกว่าหมดหวัง จึงได้มาเจอ

ยานี้เข้าไป พอเจอนี้แล้วตีวันตีคืนขึ้นไป จนกระทั่งเดี๋ยวนี้หาย แกมาพูดต่อหน้าเรา หายเลยนะโรคอันที่ว่ารอจะตายวันตายคืน หายเลย

จึงอยากให้ท่านได้ฉันทยานานนี้ ก่อนที่จะตายก็อย่าด่วนทิ้งชั้นนี้ ขอให้ฉันทยานานนี้เป็นชานานสุดท้ายเสียก่อน ถ้าไม่หายแล้วค่อยไป ภาษาแจ็กมันพูดดีนะ เขาบอกเขาไม่ห้าม เวลานี้ขอไว้เสียก่อน ขอให้ฉันทยานานนี้ก่อน ถ้าลงยานานนี้เอาไว้ไม่อยู่แล้วไปก็ไปเถอะ เราเอามาฉันทน์ หมอตั้งเราไม่ลืม พอฉันทน์ โห มันตีวันตีคืน ดีดขึ้นเลย แล้วหมอก็กำชับกำชาทุกอย่างแล้วว่า ยานี้เวลานั้นลงไปแล้วจะถ่าย เขาว่าอย่างนั้นฤทธิ์ของโรคมีมากน้อยเพียงไรยานี้จะขับกัน จะถ่ายอย่างรุนแรง แต่ไม่ต้องตกใจ มันจะถ่ายขนาดไหนก็ตามจะไม่เสียกำลัง ไม่เพลีย ไม่ได้เหมือนโรคที่พาถ่าย โรคพาถ่ายถ่ายเท่าไรอ่อนลงๆ อันนี้มันจะถ่ายแบบเดียวกัน ถ่ายเร็วแก้โรค พอมาฉันทน์เป็นจริงๆ นะ มันก็ถ่ายเต็มเหนี่ยวของมัน แต่ไม่เพลีย

นั่นละดีดขึ้นๆ จึงได้ช่วยโลกมา นี่ที่มันอดคิดไม่ได้ จึงได้ช่วยโลกตั้งแต่บัดนั้นมา ๒๕๔๑ เรื่อยมา เรื่องวัตถุสิ่งของที่จะช่วยชาติบ้านเมืองเราก็คิดเพียงเล็กน้อย เพราะไม่ใช่เรื่องใหญ่โตเหมือนหัวใจกับธรรม เราไปเน้นหนักอยู่ในหัวใจกับธรรม ว่าเอา จะช่วย ช่วยฟื้นฟูจิตใจที่ล้มเหลวมาด้วยอำนาจของกิเลสพาให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม จะทำชาติบ้านเมืองของตนให้ล่มจม ไม่มีอะไรที่จะฟื้นขึ้นมาได้นอกจากธรรม เราพิจารณาเรื่องนี้แล้ว จึงว่าเราจะช่วย ช่วยก็สมบัติเงินทองข้าวของ เช่นอย่างได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวง ดอลลาร์ดอลลาร์ วัตถุต่างๆ ที่ช่วยสร้างทั่วประเทศไทยนี้ โลกเขาเชื่อกันหมดว่าช่วยอันนี้แหละ แต่ใจของเรามันลึกลับ อันนี้เพียงเล็กน้อย เรื่องใหญ่คือธรรมจะเข้าช่วยจิตใจของประชาชนให้รู้เนื้อรู้ตัว เราถือเอาอันนั้น แล้วก็ออกจริงๆ อย่างนั้นด้วย

ช่วยชาติบ้านเมืองทางด้านวัตถุก็ช่วยไป จนกระทั่งหยุดลงไปแล้ว เดี่ยวนี้ธรรมไม่หยุด เห็นไหมละ ออกตั้ง ๙๐ กว่าสถานีแล้ว ออกทั่วประเทศไทย ธรรมเข้าสู่ใจๆ เมื่อธรรมเข้าสู่ใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นภัยจะค่อยสงบตัวลงๆ นี่ละที่ว่าไม่คาดไม่ฝันการช่วยโลกมันก็เป็นมาได้อย่างนี้แหละ เทศนาว่าการมาตั้งแต่การช่วยชาติเรื่อยมา จนกระทั่งทุกวันนี้ แล้วที่ว่ามันจะตายๆ ชนพรรษา มันก็ไม่ตาย มันชนมาได้ ๗-๘ ชนพรรษาแล้ว ไม่ตายนะ เป็นอย่างนั้นละ จึงได้ช่วยโลกมา

เทศนาว่าการส่วนมากมีแต่ธรรมะของเรา ครูบาอาจารย์ท่านก็ช่วยบ้างเล็กน้อยๆ ไม่มาก ส่วนออกหน้าจริงๆ มักจะเป็นเรื่องของเรา ไปวัดไหนๆ เหมือนกัน อย่างไม่วัดภูวาก็เหมือนกัน วันนั้นไปก็ถาม เวลากลางคืนปฏิบัติกันอย่างไรอยู่ด้วยกัน เราว่าอย่างนั้น ทั้งๆ ที่เราก็อทราบจากท่านอุทัยแล้ว ท่านบอกว่าตอนค่ำก็มาประชุมกันที่กุฏิหลังนั้นแหละ มันเป็นสองชั้น ชั้นหนึ่งหिनดานข้างล่าง ชั้นบนไม่มีใครขึ้นไปแหละ

มาอยู่แต่ข้างล่าง คำมาก็มาประชุมกันที่นั่น แล้วมาเปิดเทปฟังเทศน์ นั่งภาวนาฟังเทศน์ เปิดเทปฟัง

อย่างน้อยให้ได้หนึ่งกัณฑ์ หรือหนึ่งม้วน แล้วใครอยากจะลุกไปทำความ پاکเพียรในสถานที่อื่นใดก็ได้ หรือผู้ไม่อยากจะนั่งอยู่นั้นภาวนาต่อไปก็ได้ ว่าอย่างนั้น เราก็ถามแล้วเทปได้มาจากที่นั่นบ้างละ โอ้ย เทศน์ครูบาอาจารย์ก็มีเล็ก ๆ น้อย ๆ ส่วนใหญ่คือเทศน์หลวงตานั่นแหละ ออกแล้วนะ มีแต่เทศน์หลวงตาละออกหน้าออกตาอยู่ทุกวันนี้ นี่ก็วัดภูวี่ ที่อื่นก็แบบเดียวกัน มักจะมีแต่เทศน์หลวงตา มันเข้มข้นนะ เทศน์ที่ไหนคนตื่น วิ่งเข้าป่าเขารกหรือวิ่งเข้าไหนไม่รู้ละ มันหวดเรื่อยไป ดีเรื่อยไป ไปที่ไหนมักจะมีแต่เทศน์ของเรา

อย่างที่เขเปิดทางวิทยุ เท่าที่ทราบตอนกลางวีกกลางวันก็มีเทศน์ประเภทหนึ่ง ๆ พอตกลงกลางคืนมามากจะมีเทศน์ธรรมะแกงหม้อเล็กหม้อจิว ดึกเท่าไรยังมีแต่ธรรมะ ประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจิวทั้งนั้น ส่วนมากเป็นเทศน์หลวงตา ไม่เห็นมีองค์ใด แน่ ๆ ก็มาหาเราอีก แล้วการเทศน์นี้เราก็พอใจ เราไม่มีที่ต้องติในธรรมเทศนาที่แนะนำสั่งสอน บรรดาประชาชนพระเถรทั้งหลาย เราพอใจภูมิใจทุกอย่าง ไม่มีที่ต้องติ เพราะถอดออกมาจากหัวใจที่กลั่นกรองมาแล้วด้วยความเพียร สุดกำลังถึงขนาดจะสลบไสล การ คู้ยเขี่ยชุดคั้นหาอรรถาธรรม จนกระทั่งได้เป็นที่พอใจ นำออกเท่าไรก็ไหลออกเลย พูดให้มันชัดอย่างนี้

เทศน์นี้ไม่มีกำหนดว่าจะเทศน์มากเทศน์น้อยเพียงไร ไม่มีขอบมีเขต ควรที่จะ ออกหนักเบาอย่างน้อยจะเป็นไปเอง เมื่อเรื่องเข้ามาสัมผัส สัมผัสหนักเบาอย่างน้อย หรือไม่ควรพูดเลยนี้ถึงก็ไม่ออก มันหากเป็นอยู่ในนั้นละ ถ้าไม่ควรพูด พูดออกไปไม่ เกิดประโยชน์ไม่พูด ควรพูดหนักเบาอย่างน้อยจะออกตามสัดตามส่วน ถ้าควรจะทำมุลเลย นี้ไม่ต้องบอก ผางเลยทันที นี่ธรรมประเภทภาคปฏิบัติ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว เทศน์ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่ก็เทศน์มาตั้งแต่ ๒๔๙๓ เริ่มเทศน์สอนพระ ๙๓-๙๕ นี้ เทศน์สอนพระทั้งนั้นแหละ พอหนักเข้า ๆ ออกช่วยชาติก็เลยกลายเป็นแกงหม้อใหญ่ไป ที่เทศน์สอนพระล้วน ๆ ซึ่งเป็นธรรมะเด็ด ๆ ไม่ค่อยมี จะมีบ้างเป็นบางแห่ง เช่นอย่าง ไปจับทุริมีพระปฏิบัติอยู่มากมาฟัง นั่นละธรรมะประเภทนั้นมักจะออก ถ้าธรรมดา แล้วไม่ออก ดิ่งออกก็ไม่ออก หากเป็นเอง

เราก็ภูมิใจในเทศน์ของเราที่เทศน์ออกไป ว่ามีที่ตองติที่ตรงไหนว่าผิดไปนี้ไม่มี แน่ตลอดเลย ออกจากความแนบของใจออกไป เพราะฉะนั้นจึงมีรสมีชาติทั้งการเทศน์ทั้ง การฟัง ไม่ว่าจะเก่าไม่ว่าใหม่ ไม่ได้ไปคำนึงนะว่านี่เก่านี้ใหม่ มันเป็นรสเป็นชาติมาจาก ธรรมแท้ ๆ ตลอดไปเลย พอพูดอย่างนี้เราก็ยังไม่ลืมเจ้าคุณอุตร นี่ละได้พูดอยู่ไม่แล้ว

นะ นิสัยท่านเรียบมาก ดูจะไม่เคยดูใครละอยู่ในวัดนั้น เหมือนที่ท่านดูคนไม่เป็น วันนั้นก็ไปชำระอธิกรณ์ พอชำระอธิกรณ์เสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็เหนื่อย ชำระอยู่เพียงแค่ว่า ๔๕ นาทีเสร็จ ที่ชำระมาก่อน ๆ สองวันสามวันไม่เสร็จ ล้ม ๆ เพราะฉะนั้นเราถึงได้ไป ท่านเจ้าคุณนี่แหละเขียนจดหมายเท่าฝ่ามือนี้มาสองสามตัว เราก็ไม่ลืม อันนี้ก็อุ้นขึ้นมา ก็ได้อยู่เพราะมันมีรสมีชาติอยู่

นิมนต์ท่านอาจารย์ไปดับไฟวัดโพธิ์ วังนั้นนะ ซึ่งเวลานี้กำลังเผาไหม้กันแหละ นิมนต์โดยด่วนว่าท่านนั้นแหละ เณรถือจดหมายมา คือแต่ก่อนไม่มีรรมีรา รตราเข้ามาไม่ได้ เขียนเท่าฝ่ามือนี้ให้เณรยื่นมาให้เรา เราก็อ่านดู นิมนต์ท่านอาจารย์ไปดับไฟวัดโพธิ์ ซึ่งกำลังแสดงเปลวเต็มที่โดยด่วน เราทราบแล้วว่าประชุมกันสองวันสามวันไม่เสร็จ ๆ เราทราบมีประชุมอะไร เพราะฉะนั้นวันครั้งที่สามจึงมาเอาเราไป แต่ก็ได้ชะนะ พอเข้าไปก็ใส่ปุ๊วะเลย ๔๕ นาทีเรียบเลย ทีนี้พอเรียบแล้วมันก็จะตาย แผ่สองสลึง นอนแผ่พระก็มานวดเส้นให้

แล้วมีเจ้าคุณอุตรนั่งอยู่ข้าง ๆ นี้ ดูใครไม่เป็นละนี่ บทจะขึ้นก็ขึ้นอย่างนั้นแหละ พระเณรนวดเส้นนะ ใครถ้าอยากดูฤทธิ์เดชของอาจารย์เรานะ ให้มาดูเวลาขึ้นเวทีท่าน วังนั้นนะ ถ้าใครอยากดูฤทธิ์เดชของอาจารย์เราให้มาดูเวลาขึ้นเวที คือประชุมกันฟังเสร็จ เพราะเวลาประชุมมันเป็นไฟจริง ๆ เรา ชักหาเหตุผล ผู้ว่าฯ ก็อยู่ที่นั่น ชัดกับ ผู้ว่าฯ นี่หายไปเลย มันมีผู้ว่าฯ ที่ไหน ธรรมเหนือทุกอย่าง อะไรชัดชัดกันทันที ๆ เลย วันนั้นชัดผู้ว่าฯ ก็หลงไปเหมือนกัน เป็นอย่างนั้นนะ เหตุผลหนักเบาเล็กน้อยนั้นละก้าวเดิน ๆ ๔๕ นาทีเรียบ พระสงฆ์อนุโมทนาสาธุการทั้งวัดเลย ไม่มีองค์ใดที่จะค้านขึ้นมาว่าไม่ถูกไม่ดีชัดของอะไรไม่มี

นั่นละที่นี้พอเสร็จแล้วก็นอนแผ่สองสลึง พระท่านก็มานวดเส้นให้ เจ้าคุณอุตรนั่งอยู่นี้พูดขึ้น ถ้าใครอยากดูฤทธิ์เดชอาจารย์ของเราแล้วให้ดูเวลาขึ้นเวที คือเวลานั้นชัดกันพอแล้ว หยดลงมามาแผ่สองสลึง ทางนี้ก็ชูออกมา ก็เรื่องราวมันก็เรียบร้อยไปแล้วมันเนา มันพะไปหมดแล้วมาอุ้นขึ้นกินอะไร มันบูดมันเสียพอแล้วนี่นะเราว้าง คอยฟังท่านจะตอบว่าไง ตอบเรียบนะ มันนำอุ้น อุ้นกินวันยังค่ำก็มีรสมีชาติอยู่ตลอดไป พูดสบายเลย เราก็เลยขบขัน เอ้อ จะทำให้ดูก็ดูไม่เป็นนะคนไม่เคยดูนี้ กินวันยังค่ำก็มีรสมีชาติอยู่ตลอดไป เป็นอย่างนั้นนะเรื่องราว ก็มีเท่านั้นละวันนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุตร

FM 103.25 MHz